NECESITATE SI LACOMIE

Avem nevoie de bani pentru a putea avea ce mânca, cu ce ne îmbraca si unde sa ne adap ostim. Dar când banul devine o necesitate psihologica, atunci apare lupta si confl ictul pentru a-l poseda.

Samael Aun Weor

LACOMIA SAU AMBITIA

Este necesar sa stim sa traim. Acesta e un lucru pe care trebuie sa-l întelegem. Când vorbim cu cineva, acesta ne povesteste despre diferitele succese ale vietii sal e si ne vorbeste de evenimente prin care a trecut în diferite epoci ale existentei sale, ca si cum viata ar fi doar o înlantuire de evenimente. Oamenii nu-si dau se ama ca dincolo de circumstantele vietii exista de asemenea stari de constiinta. Capacitatea de a trai se bazeaza precis pe faptul ca fiecare ajunge sa combine s tarile constiente cu circumstantele existentei.

Putem verifica faptul ca exista anumite persoane care ar trebui sa fie fericite, dar care nu sunt, asa cum exista multe cazuri concrete de persoane care au o ca sa frumoasa, o masina frumoasa, o sotie magnifica, copii frumosi si bani destui si în ciuda acestora nu sunt fericiti.

Dimpotriva, se pot vedea cazuri de indivizi saraci, muncitori umili care lucreaz a pe un santier si care nu au o locuinta magnifica, nici mai multi bani decât e ne cesar pentru a se întretine de la o zi la alta, nici o masina frumoasa ultimul mod el, si care, în ciuda tuturor acestora sunt fericiti la ei acasa, cu copiii lor. E i sunt saraci, dar curati si cinstiti. Sunt persoane sarace care fac promisiuni si le respecta.

Asadar, nu banul însusi este cel care poate sa ne dea fericirea. Toate depind de m odul în care stim sa combinam starile constiente cu succesele si circumstantele vi etii practice.

Samael Aun Weor: Conferinta Starea hipnotica
în care traieste fiinta umana

E necesar sa avem trei lucruri în viata: îmbracaminte, mâncare si adapost . Nu trebuie sa ne fie foame, trebuie sa mâncam. Nu trebuie sa avem îmbracamintea într-o stare rea, e necesar sa fim bine îmbracati. E drept sa avem o casa pentru a putea trai corect.

Aceste trei lucruri sunt necesitatile primare ale fiintei umane. E urgent sa întel egem unde se termina necesitatea si unde începe lacomia.

Doar întelegând profund necesitatea si lacomia putem stabili bazele adevarate pentru procesele corecte ale gândirii.

3

DIVERSELE FETE ALE AMBITIEI

Ambitia are mai multe fete. Ambitia are o fata de sfânt si o fata de diavol si are o fata de barbat si o fata de femeie, o fata de interes si o fata de dezinteres , o fata de virtuoasa si o fata de pacatoasa.

Exista ambitie în cel ce vrea sa se casatoreasca si de asemenea în batrânul celibatar care detesta casatoria.

Exista ambitie în cel ce doreste cu infinita nebunie sa fie cineva, celebru, sus în societate si exista ambitie în cel care se face anahoret, care nu doreste nimic di n aceasta lume, pentru ca unica lui ambitie e de a ajunge la Cer, de a se eliber a etc.

Exista ambitii terestre si ambitii spirituale. Câteodata ambitia utilizeaza masca dezinteresului si a sacrificiului.

Egoului, eului, sinelui însusi îi place sa ascunda ambitia, sa o puna în colturile cel

e mai secrete ale mintii si sa spuna astfel: Eu nu am nici o ambitie, îmi iubesc ap
roapele, muncesc fara interes pentru binele tuturor fiintelor umane .
Politicianul viclean , care stie totul, uimeste cu actele sale aparent dezinteresat
e, dar când abandoneaza munca este foarte normal ca el sa iasa din tara sa cu câteva
 milioane de dolari. Ambitia se deghizeaza cu o masca de dezinteres, ea îi înseala p
e oamenii cei mai vicleni.
Exista în lume multi oameni care doar se ambitioneaza sa nu fie ambitiosi.
Exista multi oameni care renunta la tot fastul si vanitatile lumii doar pentru a
 se ambitiona sa realizeze propria lor auto-perfectionare intima.
Pe pocaitul care merge în genunchi pâna la templu si care se flageleaza plin de cred
inta nu-l ambitioneaza aparent nimic si îsi permite sa dea totul, fara a lua nimic
 la ceilalti, dar e clar ca se ambitioneaza sa faca miracole, sa se vindece pe e
l însusi sau pe o persoana din familia sa sau sa se salveze intern.
Noi admiram oamenii cu adevarat religiosi, dar ne plângem ca nu-si iubesc dezinter
esat religia.
Sfintele religii, sublimele secte, ordine, societati spirituale etc. merita drag
ostea noastra dezinteresata.
Foarte rar gasim în aceasta lume persoane care îsi iubesc religia, scoala lor, secta
 lor etc. fara nici un interes. Acest fapt este lamentabil.
Toata lumea e plina de ambitie. Hitler începea razboaiele din cauza ambitiei.

4

Toate razboaiele îsi au originea în frica si ambitie. Toate problemele cele mai mari
 ale vietii îsi au originea în ambitie.
Toata lumea traieste în conflict cu toata lumea datorita ambitiei, unii contra alt
ora si toti contra tuturora.
Cel pe care nu-l ambitioneaza aceasta lume teribila si mizerabila, îl ambitioneaza
 o alta; si cel pe care nu-l ambitioneaza banii, îl ambitioneaza puterile psihice.

Suntem lacomi de puteri oculte atunci când vrem rezultate. Cei care nu vor decât rez
ultate sunt lacomi. Cei care merg dintr-un loc în altul pentru a acumula teorii, c
autând puteri, azi într-o scoala, mâine în alta, sunt de fapt îmbuteliati în lacomie. Ment
ul îmbuteliat în lacomie este foarte instabil.
Aceste persoane merg din Loja în Loja , din scoala în scoala, din secta în secta si sun
t timpul pe punctul de a suferi etc., fara a ajunge niciodata la nimic, pentru c
a ceva instabil nu poate sa înteleaga niciodata ceea ce e stabil, permanent si div
in.
Doar Dumnezeu însusi poate întelege. Mentalul îmbuteliat de lacomie e incapabil sa întel
eaga lucrurile care sunt în afara buteliei.
Lacomii vor sa-l îmbutelieze pe Dumnezeu si pentru aceasta ei merg din scoala în sco
ala, cautând tot timpul, dorind inutil, pentru ca pe Dumnezeu nu-l poate îmbutelia n
imeni.
Cel ce vrea sa lucreze în Marea Opera Interna trebuie sa abandoneze întâi lacomia. Const
ructorul care e lacom abandoneaza munca sa când întâlneste în drumul sau o alta munca, c
hiar daca aceasta e cu adevarat tenebroasa. Persoanele lacome se retrag din Marea
 Opera Interna . Sunt multi cei care încep munca, dar foarte putini cei care o termi
na. Maestrii Înviati pot fi numarati pe degetele mâinii.
Exista mari ambitii spirituale. Exista de asemenea mari ambitii pamântesti. Cei ca
re nu doresc bani, doresc puteri; cei care nu doresc puteri, doresc bani.
Suntem lacomi de bani, atunci când îi dorim cu scop psihologic si nu pentru a acoper
i necesitatile noastre fizice. De ce banii au luat o asa mare importanta în viata
noastra? Depindem doar de ei pentru fericirea noastra psihologica? Toate fiintel
e umane au nevoie de hrana, de îmbracaminte, de adapost , asta e clar, dar de ce aces
t fapt care e atât de simplu si atât de natural chiar si pentru pasari, a luat pentr
u noi o importanta si o semnificatie pe cât de mare pe atât de teribila?
Banul a luat o valoare exagerata si disproportionata, pentru ca, psiho

5

logic, depindem de el pentru buna noastra stare. Banul ne alimenteaza vanitatea, ne da prestigiu social, ne da mijloace pentru a ajunge la puteri. Banul a fost utilizat de mental cu intentii si scopuri total diferite de ceea ce are el în sine, printre care se afla necesitatile noastre fizice imediate. Banul e utilizat cu scop psihologic, aceasta e cauza pentru care banul a luat o importanta exagerata si disproportionata.

Avem nevoie de bani pentru a avea pâine, îmbracaminte si un adapost. Acest lucru este foarte clar, dar când banul se transforma într-o necesitate psihologica, când îl utilizam pentru diverse scopuri care nu sunt proprii lui însusi, când depindem de bani pentru a avea prestigiu, pozitie sociala, succes etc., atunci banul ia pentru minte o importanta exagerata si disproportionata, si de aici izvoraste lupta si conflictul pentru a-l poseda.

Este logic ca avem nevoie de bani pentru a satisface necesitatile noastre fizice (pentru a avea pâine, îmbracaminte si un adapost), dar daca depindem exclusiv de bani pentru propria noastra fericire si satisfactie personala, atunci suntem fiintele cele mai nefericite de pe pamânt.

Când întelegem profund ca scopul banilor este doar de a ne da pâine, îmbracaminte si adapost, atunci îi impunem spontan o limitare inteligenta; rezultatul acestui fapt este ca banul nu mai are pentru noi aceeasi importanta exagerata pe care o are când redevine o Necesitate Psihologica .

Banul în sine însusi nu este nici bun nici rau, aceasta depinde de folosinta pe care i-o dam.

Daca îl utilizam pentru bine, e bun, daca îl utilizam pentru rau, e rau. Trebuie sa întelegem profund adevarata natura a senzatiei si satisfactiei .

Mintea care vrea sa ajunga sa înteleaga adevarul trebuie sa fie libera de aceste piedici. Daca vrem cu adevarat sa eliberam gândirea de piedicile senzatiei si satisfactiei, trebuie sa începem cu senzatiile care sunt pentru noi cele mai familiare si sa stabilim în acel moment baza necesara pentru întelegere.

Senzatiile au locul lor precis si când le întelegem profund în toate nivelurile mintii, ele nu mai au deformarea stupida pe care o au acum.

Multe persoane cred ca daca ordinea lucrurilor ar fi în acord cu partidul politic caruia îi apartin si pentru care ele sunt gata totdeauna sa lupte, atunci ar fi o lume fericita, plina de abundenta, de pace si de perfectiune. Acesta e un concept fals, deoarece, cu adevarat, nimic din toate acestea nu poate exista daca înainte nu am înteles individual adevarata semnificatie a lucrurilor.

Fiinta umana e prea saraca în interior si de aceea are nevoie de bani si de lucruri pentru senzatiile si satisfactiile personale. Când cineva e sarac în interior, el cauta în exterior bani si lucruri pentru a se împlini si pentru a ajunge sa aiba anumite satisfactii. De aceea banul si lucrurile materiale au luat o importanta disproportionata si de aceea si fiinta umana e dispusa sa fure, sa minta si sa exploateze în fiecare moment.

De aceea exista o lupta între capital si munca, între patron si muncitor, între exploatator si exploatat etc. Toate schimbarile politice sunt inutile, fara a fi înteles înainte propria noastra saracie interioara.

Sistemul social poate sa se schimbe o data sau de mai multe ori, dar daca noi nu am înteles profund natura intima a saraciei noastre interioare, individul va crea totdeauna noi mijloace si cai pentru a obtine satisfactia personala, chiar daca trebuie sa afecteze pacea celorlalti.

Este urgent sa întelegem profund natura intima a sinelui însusi (a egoului) daca vrem cu adevarat sa fim bogati în interior. Cel care e bogat în interior, e liber de piedicile senzatiilor si satisfactiilor personale.

Cel care e bogat în interior e incapabil sa-si exploateze aproapele, e incapabil sa fure si sa minta. Cel care e bogat în interior a gasit fericirea.

Avem nevoie de bani, asta e sigur, dar este necesar sa întelegem pro-fund relatia noastra precisa cu acestia. Nici ascetul, nici avarul lacom nu au înteles niciodata care este corecta noastra relatie cu banul. Nu renuntând la bani, nici depinzând de ei ajungem sa întelegem exacta noastra relatie cu banul, avem nevoie de întelegere

pentru a ne da seama în mod inteligent de propriile noastre necesitati materiale, fara sa depindem total de bani.
Am cunoscut cazul unui om care nu avea niciodata bani; el facea vizite anumitor persoane dedicate studiilor spirituale si toate aceste persoane îi dadeau pâine, vesm inte si adapost .
Acest om spunea: Eu n-am nevoie de bani, pentru ca daca mi-e foame unul dintre pr ieteni îmi va da sa manânc si daca mi-e sete unul din prieteni îmi va da sa beau si da ca am nevoie sa calatoresc cineva îmi va plati calatoria si daca am nevoie sa ma înv eselesc, ma asez într-o gradina pentru ca gradinarul lucreaza pentru mine
Nu exista nici o îndoiala ca acest om e un egoist teribil, îndragostit de el însusi. E l credea totdeauna ca lucrurile trebuie sa-i fie date, dar niciodata el nu se gând ea sa raspunda, sa dea, sa faca viata mai usoara altora. Astfel, si în tamâia rugaci unii se ascunde delictul
Noi nu trebuie sa cadem în aceleasi erori, noi trebuie sa învatam sa

avem o relatie corecta cu banii. Când întelegem relatia noasta exacta cu banii se te rmina imediat durerea detasarii si teribila suferinta pe care ne-o produce compe tenta. Trebuie sa învatam sa facem diferenta între necesitatea fizica imediata si de pendenta psihologica de lucruri.
Dependenta psihologica de lucruri creeaza exploatare si sclavie. Lacomia lumii s e afla în interiorul indivizilor. Lacomia este si cauza secreta a urii si a brutal itatii lumii. Noi suntem lumea.
Doar întelegând întregul proces al lacomiei în toate nivelurile mintii vom putea ajunge sa experimentam MAREA REALITATE.

CAUZELE AMBITIEI

Ambitia are diferite cauze si una din ele e ceea ce numim FRICA.
Umilul tânar care traieste în parcurile oraselor luxoase, curatând pantofii oamenilor orgoliosi, poate sa devina hot, daca ajunge sa-i fie frica de saracia sa, frica de sine însusi, frica pentru viitorul lui.
Umila modista care lucreaza în magazinul fastuos al unui patron ar putea sa devina hoata sau prostituata de seara pâna dimineata, daca ar ajunge sa-i fie frica de v iitor, frica de viata, de batrânete, de ea însasi etc. etc.
Elegantul muncitor al unui restaurant de lux sau al unui mare hotel ar putea dev eni un gangster, un hot de banci sau un hot foarte inteligent, daca, din neferic ire, ar ajunge sa simta frica de el însusi, de umila sa pozitie de muncitor, de pr opriul sau viitor etc.
Insecta nesemnificativa vrea sa devina elefant. Umilul angajat al unui magazin c are serveste clientela si care, cu multa rabdare, ne arata cravata, camasa, pant ofii, facând multe reverente si surâzând cu o falsa umilinta, este ambitionat de ceva superior lui, pentru ca îi e frica, foarte frica; îi este frica de mizerie, frica de propriul viitor, frica de batrânete etc.
Când puisorilor le este frica, ei se retrag sub aripile iubitoare ale gainii unde se simt în siguranta.
Copilul caruia îi e frica fuge lânga mama lui pentru a se simti în siguranta.
Este demonstrat ca FRICA si CAUTAREA SIGURANTEI sunt în relatie intima.
Multe persoane care nu stiu sa lucreze, care au oroare de mizerie, îsi cauta sigur anta în delict si devin hoti etc.
Multe femei carora le lipseste inteligenta si carora le e frica în fata posibilita tii mizeriei, devin prostituate.

Proprietarul caruia îi e frica de faptul ca oamenii nu îi vor plati apartamentul cer contracte, garantii etc., cautând de fapt siguranta.
Si daca o vaduva saraca, cu multi copii nu poate sa faca fata acestei cereri, si daca toti proprietarii din acel oras fac acelasi lucru, la sfârsit, saraca femeie

, va trebui sa doarma cu copiii sai în strada sau în parcurile din oras.
Este indispensabil ca orice individ sa învete sa aiba încredere în el însusi.
Frica si cautarea sigurantei sunt slabiciunile teribile care fac viata sa devina un infern groaznic.
Peste tot abunda lasii, plângaciosii, slabii care cauta totdeauna sa gaseasca siguranta.
Ne e frica de viata, ne e frica de moarte, ne e frica de ceea ce oamenii ar putea sa ne spuna, frica sa ne pierdem pozitia sociala, pozitia politica, prestigiul, banii, frumoasa casa, magnifica sotie, dragutul sot, locul de munca, magazinul, monopolul, imobilele, masina etc. etc. etc.
Frica si cautarea sigurantei sunt, deci, doua din elementele care actioneaza ca resorturi secrete ale ambitiei.
Un alt mecanism ascuns care trezeste aceasta ambitie în animalul intelectual numit în mod gresit om, este INVIDIA.
Invidia se manifesta câteodata sub forme subtile si divizate. Invidia are multe fete si exista milioane de motive pentru a o justifica. Invidia este resortul secret al oricarei masini sociale. Imbecilii sunt încântati sa justifice invidia.
Spre nefericirea lumii, toate mecanismele societatii sunt bazate pe invidie si pe spiritul achizitional. Toata lumea este invidioasa pe toata lumea.
Suntem invidiosi pe idei, lucruri, persoane si vrem sa avem bani, mai multi bani, idei noi pe care sa le acumulam în memorie, lucruri noi pentru a ne uimi aproapele etc.
Bogatul e invidios pe bogat si vrea sa fie mai bogat. Saracii sunt invidiosi pe bogati si vor sa fie bogati. Cel care scrie îl invidiaza pe cel care scrie si vrea sa scrie mai bine. Cel care are multa experienta îl invidiaza pe cel care are mai multa experienta si doreste sa aiba mai multa experienta decât celalalt.
Oamenii nu se mai multumesc cu pâine, vesminte si cu un adapost . Resortul secret al invidiei pentru automobilul altei persoane, pentru casa vecinului, pentru costumul vecinului, pentru banii prietenului sau ai dusmanului etc., produce dorinte de a fi mai bun, de a avea lucruri, mai multe

lucruri, haine, costume, virtuti pentru a nu fi mai lipsit de importanta decât altul etc. etc. etc.
Ceea ce e mai tragic este ca procesul de acumulare de experiente, de virtuti, de lucruri, de bani etc. da mai multa forta eului pluralizat, intensificând atunci în interiorul nostru contradictiile intime, teribilele ruperi, crudele noastre batalii launtrice etc. etc. etc.
Toate acestea sunt suferinta. Nimic din toate acestea nu poate sa aduca bucuria reala inimii noastre îndurerate. Toate acestea produc o crestere a cruzimii în psihicul nostru, o multiplicare a suferintei, neplacere de fiecare data mai profunda.

Eul pluralizat gaseste întotdeauna justificari, chiar pentru cele mai rele delicte si pentru acest proces de gelozie, de achizitionare, de acumulare, de a avea, chiar daca acest lucru depinde de munca altei persoane; acest lucru e numit evolutie, progres, înaintare etc.
Oamenii au Constiinta adormita si nu-si dau seama de faptul ca sunt invidiosi, gelosi, cruzi, lacomi, si daca, datorita unui motiv, ajung sa-si dea seama de toate acestea, atunci ei se justifica, condamna cautând evaziuni, dar nu înteleg.
Este dificil sa descoperim invidia, datorita faptului concret ca mintea umana este invidioasa. Structura mintii se bazeaza pe gelozie si pe achizitie. Invidia începe de pe bancile scolii. Invidiem inteligenta superioara a aproapelui nostru, calificativele mai bune, costumele mai bune, vesmintele mai bune, încaltamintea mai buna, bicicleta mai buna, frumoasele patine, mingea draguta etc. etc.
Profesorii si profesoarele care formeaza personalitatea elevilor trebuie sa întele aga ce sunt infinitele procese ale invidiei si sa stabileasca în psihicul elevilor lor baza necesara pentru întelegere.
Mintea, invidioasa prin natura sa, gândeste doar ÎN FUNCTIE DE MAI MULT : Pot explica mai bine, am mai multa cunoastere, mai multa inteligenta, mai multa virtute, mai m

ulta sfintenie, mai multa perfectiune, mai multa evolutie etc .
Toate functionalismele mintii se bazeaza pe mai mult . Mai mult este resortul secret intim al geloziei.
Mai mult este procesul comparativ al mintii. Orice proces comparativ este abominab il. Exemplu: eu sunt mai inteligent decât tine .
Aceasta persoana este mai virtuoasa decât tine . Aceasta persoana este mai buna decât ti ne, mai înteleapta, mai generoasa mai frumoasa etc. etc. etc. Mai mult creeaza timpul . Eul pluralizat are nevoie de timp

pentru a fi mai bun decât vecinul, pentru a arata familiei ca este genial si ca po ate sa ajunga sa fie cineva în viata, pentru a arata dusmanilor sai sau celor care sunt gelosi pe el ca este cel mai inteligent, cel mai puternic, cel mai tare et c.
GÂNDIREA COMPARATIVA se bazeaza pe gelozie, si produce ceea ce se numeste amaraciu ne, nemultumire, framântare.
Persoanele compara prietenii lor, familiile lor, copiii lor cu copiii vecinilor, cu persoanele vecine. Ei compara casa lor, mobila lor, vesmintele lor, toate lu crurile lor cu lucrurile vecinilor, cu lucrurile aproapelui lor. Ei compara idei le lor, inteligenta copiilor lor cu ideile altor persoane, cu inteligenta altor persoane si astfel apare invidia, care devine resortul secret al actiunii.
Nu poate exista o iubire adevarata acolo unde exista o comparatie între ceea ce su ntem aici si acum si ceea ce am vrea sa ajungem mai târziu, nu poate exista o iubi re adevarata acolo unde exista o comparatie între viata practica si idealul sau mo delul cu care am vrea sa ne acomodam.
Orice comparatie este abominabila. Orice comparatie aduce teama, gelozie, orgoli u etc.; teama ca nu ajungem la ceea ce vrem, gelozie fata de progresul altuia, o rgoliu pentru ca ne credem superiori fata de ceilalti.
Din nefericire oamenii merg de la o extrema la cealalta. Ei nu stiu sa parcurga drumul de mijloc. Multi oameni lupta împotriva nemultumirii, geloziei, lacomiei, z elului, dar lupta împotriva nemultumirii nu aduce niciodata bucuria adevarata Inimi i .
Este urgent sa întelegem ca bucuria adevarata a inimii linistite nu se cumpara nici nu se vinde, doar se naste în noi cu o naturalete totala si într-un mod spontan, când vom ajunge sa întelegem bine însesi cauzele nemultumirii, care sunt gelozia, zelul, invidia, lacomia etc. etc. etc.
Cei care vor sa faca avere, sa aiba o buna pozitie sociala, sa aiba virtuti, sat isfactii de toate felurile etc. etc. etc., cu scopul de a ajunge la multumire, g resesc total, pentru ca toate acestea se bazeaza pe gelozie si drumul geloziei n u poate niciodata sa ne conduca la inima linistita si multumita.
Mintea îmbuteliata în eul pluralizat face din gelozie o virtute si ajunge chiar sa-i puna nume minunate ca: progres, evolutie spirituala, dorinta de depasire, lupta pentru demnitate etc. etc. etc.
Toate acestea produc o dezintegrare, contradictii intime, lupte secrete, problem e cu o solutie dificila etc.
Este dificil sa gasim în viata pe cineva care sa fie cu adevarat o persoana integr a în sensul cel mai complet al cuvântului. Este total imposibil sa

ajungem la integritatea totala atâta timp cât exista în noi însine eul pluralizat.
Este urgent sa întelegem ca în interiorul fiecarei persoane exista trei factori fund amentali: primul, PERSONALITATEA; al doilea, EUL PLURALIZAT; al treilea, MATERIA LUL PSIHIC, adica însasi ESENTA persoanei.
Eul pluralizat risipeste neîndemânatic materialul psihic printr-o explozie atomica d e gelozie, lacomie, frica etc. etc. Este necesar sa dizolvam eul pluralizat cu s copul de a acumula în noi materialul psihic, pentru a stabili astfel în interiorul n ostru un Centru Permanent de Constiinta .
Cei care nu au un Centru Permanent de Constiinta , nu pot sa fie persoane integre.

Doar Centrul Permanent de Constiinta poate sa ne dea o individualitate adevarata.
Doar Centrul Permanent de Constiinta poate sa ne faca o persoana integra.

VERITABILA VOCATIE

Exista multe persoane care doresc virtuti. Eul iubeste medaliile, onorurile si vi rtutile.
Bietele persoanele cred ca dorind virtuti vor ajunge sa posede aceste virtuti.
Aceste persoane nu vor sa-si dea seama ca iubirea nu exista si ca doar întelegând to ate procesele urii în diferite culoare, terenuri si regiuni ale constiintei se va sfârsi cu ura si se va naste, sub forma naturala, spontana si pura ceea ce numim i ubire. Doar asa izvoraste iubirea.
Persoanele doresc virtutea altruismului, dar nu putem anihila egoismul decât întelegân d bine procesele lui în diferitele niveluri ale subconstientului. Când egoismul va f i mort, floarea pretioasa a altruismului se va naste în noi fara nici un efort.
Persoanele doresc virtutea pretioasa a umilintei. Aceste biete persoane nu vor s a înteleaga ca umilinta este o floare foarte exotica. Prin simplul fapt ca ne simt im satisfacuti cu aceasta virtute, aceasta dispare din noi.
Este necesar sa întelegem bine toate procesele orgoliului în diferitele niveluri ocu lte ale subconstientului. Astfel vom termina cu orgoliul Atunci, fara nici un efo rt, se va naste în noi floarea exotica a umilintei.
Oamenii doresc virtutea activitatii, dar, doar întelegând bine procesele lenei în nive lurile oculte ale subconstientului si dezintegrând lenea se va naste în noi actiunea .
Eul doreste sa fie mai puternic. Nu doriti virtuti, ele se vor naste în voi pe mas ura ce defectele vor muri, pe masura ce egoul se dezintegreaza

Samael Aun Weor: Mesaj de Craciun 65-66

Orice persoana în viata sa are ambitia sa fie cineva. Persoanele de o anumita vârsta , profesorii, parintii, tutorii etc., stimuleaza copiii, tinerii oameni, tinerel e fete etc. sa continue pe drumul oribil al ambitiei.
Este lamentabil ca copiii sunt umpluti de frica chiar în propriul lor camin.
Copiii sunt amenintati, sunt intimidati, sunt terorizati, sunt batuti etc.
Parintii si profesorii sunt obisnuiti sa terorizeze copilul si tânarul cu scopul d e a studia.
În mod normal, tinerii aud ca daca nu studiaza vor trebui sa cerseasca, sa colinde strazile înfometati, ca vor trebui sa faca munci foarte umilitoare

ca: sa lustruiasca pantofi, sa încarce greutati, sa vânda ziare, sa munceasca pe câmp etc. etc. etc., ca si cum aceste munci ar fi un delict.
De fapt, în spatele tuturor acestor cuvinte ale parintilor si ale profesorilor est e frica si cautarea sigurantei pentru copiii lor.
Persoanele în vârsta le spun elevilor: Trebuie sa fii cineva în viata, trebuie sa fii b ogat, sa te casatoresti cu o persoana milionara, sa fii puternic etc. etc. .
Generatiile vechi, demodate si oribile vor ca noile generatii sa fie la fel de a mbitioase, oribile ca si ele.
Cel mai grav din toate acestea este ca oamenii noi se lasa convinsi si se lasa c ondusi pe drumul oribil al ambitiei.
Profesorii si profesoarele trebuie sa le arate elevilor lor ca nici o munca umil a nu trebuie sa fie dispretuita, este absurd sa-l privim cu dispret pe soferul u nui taxi, pe angajatul unui magazin, pe fermier, pe cel care lustruieste pantofi i etc.
Orice munca umila e buna. Orice munca este necesara în viata sociala. Nu toate per

soanele sunt nascute pentru a fi ingineri, guvernatori, presedinti, doctori, avo cati etc.
În ansamblul social toate muncile sunt necesare, toate functiile sunt necesare; ni ci o munca onesta nu poate fi niciodata dispretuita.
În viata practica, fiecare fiinta umana serveste la ceva si important este sa stim la ce serveste fiecare.
Datoria profesoarelor, profesorilor este sa descopere VOCATIA fiecarui elev si s a-l ghideze pe acel drum.
Cel care munceste în viata în acord cu vocatia sa, va munci cu iubire adevarata, far a ambitie.
Iubirea trebuie sa înlocuiasca ambitia. Vocatia este ceea ce noi iubim cu adevarat , este profesia pe care o dezvoltam cu bucurie pentru ca ne place, pentru ca o i ubim.
Din nefericire în viata moderna oamenii nu lucreaza din placere, ci din ambitie, p entru ca ei fac munci care nu coincid cu vocatia lor.
Când o persoana munceste unde îi place, cu vocatie adevarata, o face cu iubire, pent ru ca îsi iubeste vocatia, pentru ca aptitudinile sale pentru viata curenta sunt c u precizie cele ale vocatiei sale.
Aceasta este cu siguranta munca profesorilor: sa stie sa orienteze elevii, sa le descopere aptitudinile si sa-i orienteze pe drumul vocatiei autentice.
Cel care îsi cunoaste vocatia sau care ajunge sa si-o descopere prin el însusi, sufe ra o mare schimbare. Aceasta persoana nu mai cauta succesul,

nici reputatia si gratitudinea si banii nu mai au importanta pentru el. Placerea sa se gaseste atunci în sansa ca a vrut sa raspunda unui apel intim, profund, nec unoscut al propriei sale Esente Interioare.
Ceea ce este mai interesant din toate acestea, este ca simtul vocatiei n-are nim ic de-a face cu egoul; chiar daca acest lucru pare ciudat, eul dispretuieste pro pria noastra vocatie pentru ca eul este interesat doar de sumele de bani, de poz itia sociala, de succes etc.
Simtul vocatiei este ceva ce apartine de esenta noastra interioara, e ceva foart e profund, foarte intim.
Simtul vocatiei îl face pe om sa faca într-adevar lucrurile fara interes, chiar daca acest lucru îi aduce multe suferinte si calvaruri. De aceea eul detesta adevarata vocatie.
Simtul vocatiei ne conduce pe calea Eroismului Legitim, chiar când trebuie sa sufe rim cu stoicism tot felul de infamii, tradari si calomnii.
Din ziua în care omul va putea spune adevarul Eu stiu cine sunt si care este adevar ata mea vocatie! , el va începe sa traiasca cu adevarat corect si cu iubire. Un astf el de om traieste prin ceea ce face si faptele lui prin el.
Cu adevarat, sunt putini oameni care pot vorbi astfel cu adevarata sinceritate a inimii. Persoanele care vorbesc asa sunt selectionate, sunt cele care au în gradu l superlativ simtul vocatiei.
Sa ne gasim adevarata vocatie este, fara îndoiala, chestiunea sociala cea mai grav a care se gaseste la baza tuturor problemelor societatii.
Gasirea sau descoperirea adevaratei noastre vocatii individuale echivaleaza cu d escoperirea comorii celei mai pretioase.
Când un cetatean îsi gaseste cu certitudine si fara îndoiala adevarata si legitima pro fesie, devine, datorita acestui fapt, de neînlocuit.
Când vocatia noastra corespunde total si într-un mod absolut locului pe care noi îl oc upam în viata, atunci ne facem datoria ca un adevarat apostol, fara nici o lacomie si fara dorinta de puteri.
Atunci munca, în loc sa ne produca lacomie, sa ne plictiseasca sau sa ne faca sa d orim sa ne schimbam profesia, ne aduce fericirea veritabila, profunda, intima, c hiar atunci când vom avea de suportat durerosul drum al crucii.
În practica am putut verifica faptul ca atunci când locul individului în societate nu corespunde cu vocatia lui, atunci el gândeste doar în functie de mai mult .
Mecanismul eului este mai mult . Mai multi bani, mai multa faima, mai multe proiect

e etc. etc. etc. si, cum e normal, subiectul devine ipocrit, exploatator, crud, intransigent, nemilos etc.

15

Daca studiem birocratia amanuntit, putem vedea ca de putine ori în viata pozitia în societate corespunde cu vocatia individuala.
Daca studiem minutios diferitele meserii ale proletariatului, putem evidentia ca de putine ori meseria corespunde cu vocatia individuala.
Când observam clasele privilegiate, atât din estul, cât si din vestul lumii, putem evidentia cum lipseste simtul vocatiei. Acum, copiii bogati fura înarmati, violeaza femeile lipsite de aparare pentru ca sa nu se plictiseasca.
Nu si-au gasit locul în viata, sunt dezorientati si se transforma în rebeli fara cauza, doar pentru a-si schimba putin viata.
Este incomensurabila starea haotica a umanitatii în aceste vremuri de criza mondiala.
Nici o persoana nu e multumita cu munca sa, pentru ca locul ei nu corespunde cu vocatia; exista multe cereri de angajare, pentru ca nici o persoana nu vrea sa a junga sa moara de foame, dar solicitarea nu corespunde cu vocatia celui care o face.
Multi soferi ar trebui sa fie medici sau ingineri. Multi avocati ar trebui sa fie ministri si multi ministri ar trebui sa fie croitori. Multi dintre cei care lustruiesc pantofi ar trebui sa fie ministri si multi ministri ar trebui sa lustruiasca pantofi etc. etc.
Persoanele sunt în locuri care nu corespund, care nu au nimic de a face cu adevarata vocatie individuala. De aceea masina sociala functioneaza foarte rau. Acest fapt seamana cu un motor care a fost facut din piese care nu corespundeau si rezultatul, inevitabil, este dezastrul, esecul, absurdul.
În practica am vazut ca atunci când cineva nu are dispozitie vocationala pentru a fi conducator, instructor religios, lider politic sau director al unei asociatii spirituale, stiintifice, literare, filantropice etc., atunci el gândeste doar în functie de mai mult . El face proiecte si iar proiecte cu scopuri secrete, de neconfesat.
Este evident ca atunci când pozitia nu corespunde cu vocatia individuala, rezultatul este exploatarea.
În aceasta epoca teribil de materialista în care traim, pozitia profesorului este arbitrar ocupata de comercianti care nu au vocatie pentru învatamânt. Rezultatul acestei infamii este exploatarea cruda si gresita a Iubirii adevarate.
Multe persoane muncesc ca profesori, exclusiv cu scopul de a gasi bani pentru a-si plati studiile la facultatea de medicina, drept sau inginerie sau, simplu, pentru ca nu au gasit altceva sa faca. Victimele acestei fraude intelectuale sunt elevii, elevele.

16

Astazi e foarte greu sa gasim profesori adevarati, cu vocatie, cu toate ca aceasta este cea mai mare fericire pe care pot sa o aiba elevii si elevele scolilor, colegiilor si universitatilor.
Individul ajunge la vocatia sa pe una din cele trei cai: prima, autodescoperirea unei capacitatii speciale; a doua, observarea unei necesitati urgente; a treia, cea mai rara, îndrumarea profesorilor si parintilor, sa descopere vocatia elevilor si elevelor prin observarea aptitudinilor lor.
Multi indivizi si-au descoperit vocatia într-un moment critic determinat din viata lor, în fata unei situatii serioase care reclama un remediu imediat.
Gandhi era un simplu avocat când, pe motiv de atentat împotriva drepturilor hindusilor în Africa de Sud, facu sa se anuleze biletul de reîntoarcere în India si ramase sa apere cauza compatriotilor sai. O necesitate momentana îl îndrepta spre vocatia vietii lui întregi.
Marii binefacatori ai umanitatii si-au gasit vocatia în fata unei situatii critice care cerea un remediu imediat. Sa ne amintim de Oliver Cromwel, tatal libertati

i engleze; Benito Juarez, creatorul Noului Mexic; Jose de San Martin si Simon Bo
livar, parintii independentei Sud-Americane.
Iisus Cristos, Buddha, Mahomed, Hermes, Zoroastru, Confucius, Fuji etc. au fost
oameni care într-un moment determinat al istoriei au stiut sa-si înteleaga adevarata
vocatie si au simtit chemarea vocii interioare care emana din Intim.
Când cineva este deplin convins de regulile pe care el trebuie sa le reprezinte în e
xistenta sa, atunci face din vocatia sa un apostolat, o religie si se transforma
de fapt într-un apostol al umanitatii.

17

O ISTORIOARA DE POVESTIT

Pe terenul vietii practice putem verifica consecinta dezastrelor care devine viol
are a legii balantei.
Chiar daca risipitorul, cheltuitorul, cel care îsi foloseste rau banii, se simte f
oarte generos, e indubitabil ca el violeaza legea.
Avarul, cel care nu face banii sa circule, cel care în mod egoist retine banii mai
mult timp decât e normal prejudiciaza ostentativ colectivitatea, el retine pâinea m
ultor persoane, îsi saraceste semenii; din aceasta cauza el violeaza legea echilib
rului, legea balantei.
Cheltuitorul, chiar daca aparent procedeaza bine, facând banii sa circule în mod int
ensiv, e logic ca produce dezechilibru, nu doar lui, ci si în miscarea generala a
valorilor. Pe o durata lunga de timp, acest lucru aduce mari prejudicii poporulu
i.
Risipitorii si avarii se transforma în cersetori si acest lucru se poate vedea, e
adevarat.

Samael Aun Weor : Da, exista Infern,da, exista Diavol,
da, exista Karma

În anumite calatorii prin toata lumea am locuit, pentru o anumita perioada, într-un
oras al conchistadorului Gonzalo Jimenez de Quesada care se gasea la poalele mun
tilor de Monserrate si Guadalupe.
În acea perioada, foarte aproape de al doilea razboi mondial mi-a fost prezentat în
acest oras un om foarte ciudat.
Se numea Sucre si calatoria în cautarea cunoasterii universitare îl conduse pâna în aces
t port Atlantic, pâna în muntii Indiei.
Cu acest prieten de altadata totul s-a petrecut foarte curios, chiar simplul fap
t de a-l cunoaste. Într-o seara, cineva pe care nu vreau sa-l numesc, batu la usa
mea cu scopul evident de a ma invita la o reuniune cu acest prieten.
Locul reuniunii nu era foarte placut. Era un mic salon al unui magazin într-o star
e rea.
Dupa prezentari, conversatia începu. Capacitatea intelectuala a prietenului era su
rprinzatoare; era o persoana cu multe teorii, speculativa si care studiase mult.

El spunea ca era fondatorul unei anumite Loji teosofice si aceasta persoana nume
a frecvent H.P.B., Leadbeater, Anie Besant etc.

18

În timpul schimbului de idei, aceasta persoana dovedi ca stia sa vorbeasca foarte
bine de pseudo-esoterism si de pseudo-ocultism
Aceasta reuniune de prieteni s-ar fi putut sfârsi linistit, daca prietenul meu nu
si-ar fi aratat înclinatia spre hipnotism si dorinta exhibitionista, asta pentru c
a oriunde ar fi, diavolul îsi baga întotdeauna coada.
La ceea ce s-a ajuns e ca prietenul meu vru sa faca o demonstratie a puterii lui
hipnotice si se apropie de un barbat de o anumita vârsta care se gasea în acel loc

si care era asezat la masa, si îi ceru foarte dragut sa fie elementul pasiv al ace
stei experiente.
Vorbind de aceasta problema în relatie cu hipnologia, trebuie sa precizam ca nu to
ate persoanele sunt susceptibile sa cada în transa.
Prietenul meu Sucre, cu eul lui exhibitionist, trebuia sa-si arate puterea, pent
ru a nu fi ridiculizat si de aceea el facu un efort supraomenesc pentru a hipnot
iza aceasta persoana.
Dar totul fu în inutil, caci în timp ce Sucre lupta si suferea pentru a-l hipnotiza,
acest om, în interior, se gândea la lucruri foarte urâte.
Si deodata, ca un fulger care cade într-o noapte întunecoasa, se ajunse la ceea ce t
rebuia sa se ajunga. Acest om pasiv se ridica insultându-l pe Sucre si îl numi hot,
bandit, înselator etc. etc. Si prietenul meu, care nu era nicidecum o oaie blânda, înc
epu sa replice.
Si masa, scaunele, paharele si farfuriile începura sa zboare prin aer. Proprietaru
l acestui loc ne ceru sa-i platim tot ceea ce se sparse. Din fericire politia so
si si toata lumea se linisti; bietul meu prieten Sucre îsi lasa echipajul sa plate
asca daunele. Dupa toate acestea ne-am dat o noua întâlnire care fu mai linistita, c
aci prietenul meu nu încerca sa repete absurda sa experienta. Atunci, în acea dezbat
ere, am putut clarifica multe idei si concepte de esoterism si de ocultism. Puti
n mai târziu, acest prieten intra la universitate cu scopul de a deveni avocat. Si
este evident ca el fu un student eminent.
Într-o oarecare zi, dupa multi ani, acest prieten ma invita sa iau masa cu el si a
m început sa vorbim despre anumite comori ascunse; atunci eu i-am relatat un caz: D
ormeam în camera mea, când am fost trezit subit de un ciudat zgomot subteran care ci
rcula misterios de la nord-vest la sud-est.
Am fost surprins de acest zgomot si ma asezai pe pat pentru a vedea ce se întâmpla.
Atunci, cu o mare surpriza, vazui cum într-un colt al camerei pamântul se ridica si
iesi ca printr-o minune fantoma unei femei necunoscute, care cu o voce foarte de
licata îmi spuse: «E mult de când eu sunt moarta

si chiar în acest loc am ascuns o mare comoara. Ia-o pentru tine» .
Auzind asta, prietenul meu Sucre îmi ceru sa-i arat locul faptului si e clar ca nu
-i refuzai acest serviciu.
Într-o alta zi, el veni sa-mi spuna ca era în contact cu proprietarul acelei case, u
n doctor foarte faimos în oras, si ma implora sa investighez aceasta persoana pent
ru a sti daca era cu adevarat proprietarul acestei case pentru ca el se îndoia de
acest lucru.
Marturisesc cu sinceritate ca nu-mi fu greu sa fac o dedublare astrala; pentru a
o realiza profitai de starea de tranzitie dintre starea de veghe si somn.
În momentul în care începui sa adorm, ma ridicai delicat din patul meu si iesii în strad
a. E clar ca corpul meu fizic dormea pe pat.
Astfel se realiza cu succes dedublarea Eidolon-ului ; îmi amintesc înca foarte clar de
aceasta experienta psihica.
Zburam si pluteam în atmosfera astrala a planetei Terra, cautând pe strazi cabinetul
doctorului.
Îmi rugai Intercesorul Elemental sa ma duca pâna în acel loc si acest lucru se petrecu
astfel
Ajunsei la o casa si întelesei imediat ca era cea a medicului. Trei trepte conduce
au pâna la poarta somptuoasa a casei. Intrai pe aceasta poarta si ma gasii în sala d
e asteptare. Avansai putin câte putin si ma gasii în cabinet.
Examinai detaliat interiorul acestui cabinet si observai pe masa o masina de scr
is si alte obiecte; un geam permitea sa se vada o curte a resedintei; doctorul e
ra asezat si în aura sa am verificat relatia lui cu proprietatea
Ma întorsei în corpul meu fizic foarte multumit de experienta mea; Eidolon-ul este cu
siguranta extraordinar
Foarte devreme, dimineata, prietenul meu veni sa ma vada pentru a cunoaste rezul
tatul experientei mele psihice. Îi povestii atunci detaliat tot ceea ce am vazut s
i am ascultat; atunci observai o anumita surprindere pe fata lui Sucre; el cunos

tea cabinetul si faptele care i le-am spus erau exacte
Ceea ce se petrecu, e foarte usor de definit; Sucre nu numai ca ajunsese sa-l co
nvinga pe proprietar sa-i închirieze casa, ci si mai mult, lucru ce e curios, chia
r asociatul sau a închiriat casa.
În acele vremuri m-am decis sa ma îndepartez de acel oras, cu toate rugamintile prie
tenului meu care insista sa-mi întârzie calatoria.
Când revenii în acel oras, putin mai târziu, dupa câtiva ani, totul se schimbase. Casa d
isparuse Gasii în acel loc un teren arid, oribil, cu multe pietre.

20

Si observai instalatii electrice de înalta tensiune si motoare cu pompe duble si m
asini de toate felurile ca si muncitori foarte bine platiti etc. etc. etc.
Sucre, locuind acolo, într-o camera care parea mai degraba o transee pe un câmp de b
atalie, intra, iesea, dadea ordine dictatoriale muncitorilor etc. etc. etc.
Aceasta camera era protejata de enorme pietre si pe peretii ei se puteau observa
 multe ferestre mici care se puteau deschide si închide dupa vointa.
Prin aceste mici ferestre, Sucre putea supraveghea tot ceea ce se întâmpla în jurul lu
i. Acest vizor îi era foarte util.
Câteodata, când auzea un zgomot în exterior, îsi lua pistolul si atunci îi puteam vedea pr
in aceste ferestre deschise pistolul sau pusca.
Lucrurile erau asa; atunci prietenul meu îmi explica ca avea o comoara foarte dori
ta; era faimosul Paznic de Aur, care nelinistise multe persoane în regiune. Si de
aceea era înconjurat de inamici mari care îl invidiau si care încercau sa-l asasineze.

 Pentru numele lui Dumnezeu si al Sfintei Fecioare! îmi spusei De ce i-am povestit pr
ietenului meu viziunea acelei comori Trebuia mai bine sa tac!
Într-o alta zi, plin de optimism, prietenul meu îmi marturisi ca la doi metri adâncime
 gasise o figurina de pamânt si ca în interiorul capului ei gasi un pergament în care
era descris planul comorii.
În laboratorul doctorului, acest pergament fu foarte delicat scos din capul aceste
i figurine, caci cu timpul si umezeala, ea se lipise peste masura
Planul descris, care era la doi metri adâncime, avea patru depozite situate la est
ul, altul la vestul, al treilea la nord si ultimul la sud
Acest plan avea coordonate precise si la sfârsit era o fraza care era semnata cu i
nitialele unui nume si ale unui prenume si spunea: Cel care va gasi comoara pe ca
re am îngropat-o în depozitele adânci, va fi urmat de biserica Ocrotitorului ei, înainte
 cu douazeci de zile de a scoate aceasta comoara pe care am îngropat-o pentru mine
.
În acele vremuri, al doilea razboi mondial era foarte avansat; Hitler invadase mul
te tari europene si se pregatea sa atace Rusia
Prietenul meu era germanofil suta la suta si credea serios ca Hitler va triumfa.

E clar ca prietenul meu, influentat de tacticile politice ale lui Hitler, care înt
r-o zi semna un tratat de pace cu o tara si în urmatoarea zi o ataca, nu vru sa lu
creze în acord cu indicatiile planului.

21

Sucre îsi zicea: Indicatiile sunt pentru a te dezorienta. Comoara se gaseste câtiva m
etri mai la sud de figurina; aceste patru depozite nu ma intereseaza.
Asadar el abandona indicatiile si cauta mai adânc; când privii prin aceasta gaura, v
azui doar un abis negru, profund si teribil si i-am spus:
 Drag prieten Sucre, ati comis o eroare foarte grava, ati lasat comoara sus în cele
patru depozite si ati cautat-o la fund, nimeni nu îngroapa o comoara atât de adânc.
E clar ca aceste cuvinte pe care le-am pronuntat degajau parfum de sinceritate s
i de curtoazie.
Dar trebuie sa vorbim fara nici un ascunzis pentru a descrie eul lacomiei.
Fara îndoiala, acest eu se reflecta exorbitant în prietenul meu, combinându-se cu vicl
enia, cu neîncrederea si violenta.

Nu am fost deloc surprins ca Sucre se enerva în acel moment si pronunta anumite cu
vinte care nu as fi crezut niciodata ca le-ar pronunta.
Bietul de Sucre! Ma ameninta cu moartea, el crezu pentru un moment ca eram în rela
tie cu dusmanii sai pentru a-i fura comoara.
Dupa toate acestea, observând seninatatea mea, el ma invita sa beau o cafea în adapo
stul sau.
Înainte de a ma îndeparta definitiv de acest oras spaniol care era cunoscut în alte ep
oci ca Noua Granada, prietenul meu îmi ceru alt lucru, ma ruga din toata inima sa
studiez cu Eidolon-ul munca sa subterana.
Si eu dorii sa fac o explorare astrala în aceasta gaura si de aceea îi îndeplinii cere
rea. Si într-o noapte foarte frumoasa cu luna plina ma culcai foarte linistit pe s
pate cu corpul foarte relaxat.
Fara nici o preocupare, îmi propusei sa supraveghez, sa spionez propriul meu somn.
Doream sa utilizez, pentru iesirea mea în astral, aceasta stare de tranzitie care
exista între starea de veghe si somn.
Când procesul somnului începu, când imaginile propriului somn începura, în mod delicat, ca
si cum as fi fost un spirit, facui un efort ca sa elimin lenea si atunci ma rid
icai din pat.
Iesii din camera ca si cum as fi fost o fantoma, mergând usor si apoi parasii casa
Pluteam delicat pe strazile acestui oras plin de o voluptate spirituala rafinata
Orientarea nu-mi fu foarte dificila; ma situai foarte repede pe locul, pe terenu
l evenimentelor

22

În fata acestei gauri negre si oribile care avea mai mult de saptezeci de metri adân
cime se gasea un pitic batrân, un pigmeu, un gnom cu o respectabila barba alba car
e ma observa cu inocenta.
Coborâi plutind prin atmosfera pâna în fundul acestei nefaste gropi de lacomie.
Atingând cu picioarele siderale noroiul, pamântul umed, facui cu placere un efort în p
lus si patrunsei mai adânc în interiorul acestui put.
Coborâi încet cu Eidolon-ul în fundul negru al acestui loc de unde iesea multa apa.
Examinai detaliat fiecare piatra de granit scufundata sub apele haotice si intra
i din ce în ce mai profund sub acest pamânt.
Este evident ca prietenul meu lasase fabuloasa comoara sus, cum am spus deja în pa
ragraful anterior.
Acum si în aceste regiuni abisale, persoana mea nesemnificativa putea vedea doar p
ietre, namol, apa.
Deodata, surprins, ma gasesc în fata unui canal orizontal care iesea din acest ter
en si se îndrepta spre strada.
Ce surpriza! Sucre nu-mi povestise asta. Nu-mi spuse niciodata ca la aceasta adânc
ime s-a gândit sa faca o perforare orizontala.
Linistit ma strecurai cu Eidolon-ul prin acest canal inundat de ape, avansai putin
mai mult si apoi iesii la suprafata prin celalalt capat al strazii.
O data terminata explorarea astrala m-am întors în corpul meu fizic, investigatia fu
sese cu siguranta minunata.
Mai târziu, când îi comunicai toate acestea prietenului meu, îl vazui foarte trist. Aces
t om suferea teribil, el dorea aur, smaralde, bogatie, lacomia îl mânca de viu.
Dar el se justifica, spunând ca avea nevoie de toata aceasta comoara ca sa faca o
revolutie proletara, pentru ca avea nevoie sa o schimbe în armament etc.
Lacomia e oribila! În locul ei guverneaza doar frica, neîncrederea, revolverul, pist
olul, spionajul, viclenia, scopurile de asasinat, dorinta de a comanda, de a guv
erna, de a urca în vârful scarii, de a se face vazut, de a avea succes.
Când am plecat din acest oras, m-am decis sa nu mai intervin niciodata în motivele d
e lacomie.
Vindeti tot ceea ce aveti!, spune Cristos si dati pomana; faceti-va saci care nu
se uzeaza niciodata; adunati-va comori în ceruri, caci acolo nu seaca niciodata, a
colo hotii nu pot ajunge, nici moliile pentru a le distruge; pentru ca unde se g
asesc comorile voastre, se va gasi si inima voastra!